

بررسی بروز ۴ ساله رتینوپاتی دیابتی و عوامل مؤثر بر آن در دیابت نوع ۲

دکتر مسعود رضا معنویت*^۱، دکتر محمد افخمی اردکانی^۲، دکتر مریم رشیدی^۳

چکیده

مقدمه: با توجه به بهبود مراقبتها، درمانهای جدید، بیماریابی دیابت و همچنین کنترل بهتر این بیماری و عوامل مؤثر بر آن به نظر می‌رسد که شیوع و بروز عوارض دیابت از جمله رتینوپاتی در حال تغییر باشد لذا با توجه به این مساله بر آن شدیم که میزان بروز و پیشرفت رتینوپاتی و عوامل مؤثر در پیشرفت آن را در دیابت نوع II بررسی کنیم.

روش بررسی: در این مطالعه آینده نگر از بین بیماران دیابتی مراجعه کننده به مرکز تحقیقاتی - درمانی دیابت یزد ۱۲۰ بیمار دیابتی نوع II که فاقد رتینوپاتی بودند به صورت متوالی انتخاب شده، پس از انتخاب بیماران و انجام معاینات کامل چشم، آزمایشات قند خون ناشتا، تری گلیسرید، کلسترول و قند دو ساعت بعد از صبحانه و همچنین اندازه گیری قد، وزن و فشار خون انجام گرفته و بیماران برای ۴ سال به طور سالانه تحت معاینات چشم پزشکی قرار گرفتند.

نتایج: بروز تجمعی ۴ ساله رتینوپاتی دیابتی ۴۷/۵٪ (با حدود اعتماد ۹۵٪ [۵۶/۴ - ۳۸/۶]٪) بود. که از این میان ۴۳ نفر (۳۵/۸٪) دارای Mild Non Proliferative Diabetic Retinopathy (Mild NPDR)، ۱۰ نفر (۸/۳٪) دچار Moderat NPDR، ۳ نفر (۲/۵٪) دچار Sever NPDR و یک نفر (۰/۸٪) دچار Proliferative Diabetic Retinopathy (PDR) شدند. میزان بروز رتینوپاتی در سال اول ۵/۸٪، در سال دوم ۲۰/۳٪، در سال سوم ۲۴/۴٪ و در سال چهارم ۷/۴٪ بود. بین درجات رتینوپاتی و قند خون ناشتا، فشار خون سیستولیک و طول مدت ابتلا به دیابت در ابتدای مطالعه رابطه معنی داری وجود داشت ($P=0.001$ ، $P=0.004$ ، $P=0.02$). ولی رابطه معنی داری بین سن، جنس، BMI، تری گلیسرید، کلسترول، نوع درمان، سیگار، فشار خون دیاستولیک و رتینوپاتی وجود نداشت. **نتیجه گیری:** مدت زمان دیابت، قندخون و فشارخون سیستولیک عوامل مؤثر در بروز رتینوپاتی دیابتی می‌باشند.

واژه های کلیدی: دیابت نوع II، بروز رتینوپاتی دیابتی، قند خون ناشتا، فشار خون.

مقدمه

دیابت یک بیماری با شیوع بالا بوده، عوارض آن به طور اولیه آسیب به سیستم عروقی است که این عوارض باعث افزایش مرگ و میر و ناتوانی در افراد دیابتی می‌شود^(۱). یکی از عوارض عروقی دیابت رتینوپاتی است. رتینوپاتی شدیدترین عارضه

چشمی دیابت است. پیشرفت های درمانی در طی ۴۰ سال گذشته باعث کاهش خطر کوری ناشی از آن شده است. اما از آنجایی که بیماری دیابت بسیار شایع است رتینوپاتی به عنوان یک مشکل مهم باقی مانده است. دیابت علت اصلی نابینایی در سنین ۲۰ تا ۷۴ سالگی است. اهمیت این مساله از آنجا مشخص می‌شود که احتمال بروز نابینایی مورد تأیید از نظر قانون در افراد مبتلا به دیابت قندی، ۲۵ برابر بیشتر از افراد غیر مبتلا به دیابت است^(۲). نابینایی عمدتاً در نتیجه رتینوپاتی پیشرونده دیابت و ایجاد ادم

اولیه آسیب به سیستم عروقی است که این عوارض باعث افزایش مرگ و میر و ناتوانی در افراد دیابتی می‌شود^(۱). یکی از عوارض عروقی دیابت رتینوپاتی است. رتینوپاتی شدیدترین عارضه

* ۱- نویسنده مسؤل، استادیار گروه بیماریهای چشم، تلفن: ۰۹۱۳۱۵۱۲۱۳۹، نمابر: ۰۳۵۱-۸۲۲۴۱۰۰، Email: mr_manaviat@Yahoo.com

۲- دانشیار گروه بیماریهای داخلی، فوق تخصص غدد و متابولیسم - مرکز تحقیقاتی درمانی دیابت

۳- پزشک عمومی، پژوهشگر مرکز تحقیقات دیابت یزد
دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی یزد
تاریخ دریافت: ۱۳۸۵/۵/۲ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۵/۷/۶